गोतमो राहूगणः। अग्नीषोमौ। १-३ अनुष्टुप्, ४-७, १२ त्रिष्टुप्, ८ जगती त्रिष्टुब्वा, ९-११ गायत्री।

अग्नीषोमाविमं सु में शृणुतं वृषणा हर्वम्। प्रति सूक्तानि हर्यतं भवतं दा्शुषे मर्यः॥ १.०९३.०१

वृषणा- वर्षको । अग्नीषोमो- हे अग्नीषोमो । अग्निः सर्वभूतिहतकतुः । सोमः तदुदितरसः । इमम्-एतम् । मे- मम । सु- शोभनम् । हवम्- आह्वानम् । शृणुतम् । सूक्तानि- शोभनस्तुतीः । प्रति-प्रत्येकम् । हर्यतम्- कामयेथाम् । दाशुषे- दात्रे । मयः- आनन्दौ । भवतम् ॥१ ॥

अग्नीषोमा यो अद्य विमिदं वर्चः सप्यीति। तस्मै धत्तं सुवीर्यं गवां पोषं स्वश्यम्॥ १.०९३.०२

अग्नीषोमा। यः। अद्य- इदानीम्। वांम्- युवयोः। इदम्- एतत्। वचः- वाक्यम्। सपर्यति- पूजितं करोति। तस्मै। सुवीर्यं- शोभनवीर्यम्। गवाम्- चिद्रश्मीनाम्। पोषम्- पुष्टिम्। स्वश्व्यम्- शोभनप्राणम्। धत्तम्- धारयतम्॥२॥

अग्नीषोमा य आहुतिं यो वां दाशाद्भविष्कृतिम्। स प्रजयां सुवीर्यं विश्वमायुर्व्यक्षवत्॥ १.०९३.०३

अग्नीषोमा। यः। आहुतिम्- पूतिचत्तप्रतीकघृताहुतिम्। हिवष्कृतिम्- कर्मप्रतीकपुरोडाशादिकम्। वाम्-युवयोः। दाशत्- दद्यात्। सः। प्रजया- सन्तत्या। सुवीर्यं- शोभनवीर्येण। विश्वमायुः- सर्वं जीवनम्। व्यक्षवत्- व्याप्नोतु॥३॥

अग्नीषोमा चेति तद्वीयं वां यदमुष्णीतमवसं पृणिं गाः।

अवातिरतं बृसेयस्य शेषोऽविन्दतं ज्योतिरेकं बहुभ्यः॥ १.०९३.०४

अग्नीषोमा। यत्। पणिम्- पणिवशगम्। केवलवाणिज्यदृष्ट्या लोभेन वा सुप्तमिव स्थितम्। गाः-चिद्रश्मीनाम्। अवसम्- रक्षाभृतं वीर्यम्। अमुष्णीतम्- अपदृतवन्तो। मुष स्तेये। तत्। वीर्यम्। चेति- अस्माभिर्ज्ञातम्। बृसयस्य- वेष्टनस्य आवारकस्य वृत्रस्य। शेषः- अंशभूतं पणिं केवलवाणिज्यदृष्ट्यात्मकं लोभात्मकं वा। अवातिरतम्- अविधृष्टम्। एकं ज्योतिः- परं ज्योतिः। बहुभ्यः। अविन्दतम्॥४॥

युवमेतानि दिवि रौचनान्यभिश्चं सोम् सर्कत् अधत्तम्।

युवं सिन्धूँर्भिश्रस्तिरवद्यादग्नीषोमावमुश्चतं गृभीतान्॥ १.०९३.०५

अग्निश्च सोम- अग्नीषोमौ। सक्रतू- सहृद्यौ। युवम्- युवाम्। एतानि। दिवि- आकाशे। रोचमानानि- दीप्यमानानि। अधत्तम्- अधारयतम्। अग्नीषोमौ। युवम्- युवाम्। गृभीतान्- गृहीतान्। सिन्धून्- उदकोपलक्षितजीवाधारशक्तिप्रवाहान्। अभिशस्तेः- प्रसिद्धात्। अवद्यात्- पापात् वृत्राख्यात्। अमुञ्चतम्- मुक्तवन्तौ॥५॥

आन्यं दिवो मात्रिश्वां जभारामेश्रादुन्यं परि श्येनो अद्रैः।

अग्नीषोमा ब्रह्मणा वावृधानोरुं यज्ञायं चक्रथुरु लोकम्॥ १.०९३.०६

मातिरश्वा- प्राणः। अन्यम्- अग्निम्। दिवः- चिदाकाशात्। आ जभार- आजहार। अन्यम्-सोमम्। श्येनः- मोक्षप्रतीकः पक्षी। अद्रेः- रसिनष्पत्तिसाधनग्रावातः। अमथ्नात्-निष्पन्नमकरोत्। अग्नीषोमा। ब्रह्मणा- मन्त्रेण ब्रह्मवर्चसा वा। वावृधाना- वर्धमानौ। यज्ञाय-उपासनाय। उरुम्- विस्तीर्णम्। लोकम्- अनुभवम्। लोक्यते अनेनेति लोकः। चक्रथुः॥६॥

अग्नीषोमा ह्विषः प्रस्थितस्य वीतं हर्यतं वृषणा जुषेथीम्।

सुरामीणा स्ववंसा हि भूतमथा धत्तं यजमानाय रां योः॥ १.०९३.०७

अग्नीषोमा। प्रस्थितस्य- प्रकर्षेण स्थितस्य। हविषः- पुरोडाशध्यानभावनादिहविषः। वीतम्- सारं अनुभवतम्। हर्यतम्- कामयेथाम्। वृषणा- वर्षकौ सन्तौ। जुषेथाम्- सेवेथाम्। सुशर्मणा- शोभनानन्देन। स्ववसा- शोभनरक्षया। भूतम्- भवतम्। अथ- अनन्तरम्। यजमानाय- उपासकाय। शम्- शान्तिम्। योः- भययावनं च। धत्तम्- धारयतम्। शमनं च रोगाणां यावनं च भयानामिति यास्कः॥७॥

यो अग्नीषोमां ह्विषां सप्यदिवद्गीचा मनसा यो घृतेन।

तस्य वृतं रक्षतं पातमंहसो विद्यो जनीय महि दामे यच्छतम्॥ १.०९३.०८

अग्नीषोमा। यः। देवद्रीचा- देवानश्चता। देवाश्रयेणेत्यर्थः। मनसा- चित्ताख्येन। घृतेन। हिवषा। यः। सपर्यात्- परिचरित। तस्य। व्रतम्- धर्मम्। रक्षतम्- पालयतम्। अंहसः- अधर्मात्। पातम्- पालयतम्। विशे- धर्मे प्रविशते। जनाय। मिह- महत्। शर्म- सुखम्। यच्छतम्-दत्तम्॥८॥

अग्नीषोमा सर्वेदसा सहूती वनतं गिरः। सं देवत्रा बंभूवथुः॥ १.०९३.०९

अग्नीषोमा। सवेदसा- समानज्ञानौ। सहूती- समानाह्वानौ सन्तौ। गिरः- मन्त्रान्। वनतम्-संभजेथाम्। सम्- सम्यक्। देवत्रा- देवरक्षकौ। बभूवथुः- अभवताम्॥९॥

अग्नीषोमावनेने वां यो वां घृतेन दार्शति। तस्मै दीदयतं बृहत्॥ १.०९३.१०

अग्नीषोमौ । यः । वाम्- युवयोरुपासकः । अनेन- एतेन । घृतेन- पूतनवनीतेन पूतचित्तेन । वाम्-युवयोः । दाश्चति- ददाति । तस्मै । बृहत्- महत् । दीदयतम्- प्रयच्छतम् । दाश्च दाने ॥१०॥

अग्नीषोमाविमानि नो युवं ह्व्या जुंजोषतम्। आ यातुमुपं नः सर्चा॥ १.०९३.११

अग्नीषोमो । युवम्- युवाम् । नः- अस्माकम् । इमानि- एतानि । हव्या- हव्यानि । जुजोषतम्-सेवेथाम् । नः- अस्माकम् । उप- समीपम् । सचा- सहितौ भूत्वा । आ यातम्- आगच्छतम् ॥११ ॥

अग्नीषोमा पिपृतमर्वतो न आ प्यायन्तामुस्त्रिया हव्यसूद्रः।

अस्मे बलानि मुघवत्सु धत्तं कृणुतं नौ अध्वरं श्रुष्टिमन्तम्॥ १.०९३.१२

अग्नीषोमा। अर्वतः- अश्वोपलिक्षतप्राणान्। पिपृतम्- पूरयतम्। पॄ पालनपूरणयोः। हव्यसूदः-घृताख्यपूतभावनानिष्पादकान्। उस्त्रियाः- चिद्रश्मीन्। आ प्यायन्ताम्। मघवत्सु-ध्यानभावनादिद्दिविर्भूतसंपद्वत्सु। अस्मे- अस्मासु। बलानि। धत्तम्- स्थापयतम्। नः-अस्माकम्। अध्वरम्- ध्वररिद्दतं कर्म। श्रुष्टिमन्तम्- शीघ्रव्याप्तिमन्तम्। शु आशु अश्यते व्याप्यते इति श्रुष्टिः। कृणुतम्- कुरुतम्॥१२॥